

САДРЖАЈ

Увод.....	1
Култура говора васпитача	3
Васпитање дечјег говора	7
причање и читање	
рецитовање (дечја поезија)	
певање	
Говорне грешке и њихово исправање	10
Закључак	12
Литература	13

Увод

Говор је основно средство комуникације тј. Средство путем којег стичемо знање и развијамо памћење. ГОВОР- обележје човекове личности, његов лични говорни израз, његов идиолект. Говор представља једну од нај значајнијих људских особина , и несумњиво и највише разликује човека од осталих живих бића.

Као најважнији симболички систем он има различите функције: Говор је средство општења и споразумевања међу људима, средство преношења знања и идеја и чинилац остваривања радне делатности.

Значај говорне речи је непроцењив, јер њоме изражавамо мисли, осећања, жеље, ставове, закључке.

Термин комуникација означава “усмене размене порука између најмање две особе која на изврстан начин одређује ток размене.” Интеракција је шири појам од комуникације. То је “актуелан однос између две или више особа при коме једна јединка утиче на понашање других.” Интеракција, поред комуникације, подразумева и др. видове интерперсоналних односа и активности.

“Комуникација”... увек представља интеракцију, али вид интеракције који има специфично обележје – везу путем знакова (сигналима и симболима)”

Развој говора се не одвија изоловано од осталих психофизичких процеса као што су опажање, мишљење, учење, тј. Развој говора није самостална активност, она је уткана у сва животна и педагошка догађања. У говорном изразу огледа се степен когнитивног развоја, говорни израз указује на узраст и пол, на здравствено стање, на емоционалну зрелост и стабилност, на интелектуални ниво говорника.

На говорни развој утичу одређени чиниоци који се сврставају у три групе:

1) психолошки, 2) органски 3) средински.

“ без одређене биолошке подлоге и неких урођених својстава, говор се не би могао усвојити, ни научити, а с друге стране, ако не постоји потреба за говором, подстицаји и добри узор тј. Ако се говор не учи, говор који служи општењу са широм околином неће се ни развити ”1

Све три групе чинилаца преплићу се и потврђују да је говор човеково сложено понашање, јер је говорни развој везан за интелигенцију, перцепцију, меморију, добар слух, развијену моторику, говорне органе и наравно, за средину у којој јединка живи.

Средински или друштвени чиниоци опет, подељени су на четири групе: “ које одређују језичко изражавање и сложеност језичког садржаја. То су породица, другови, школа и радно место, (по Лабову) ”2

У срединске чиниоце (мада их Лабов не наводи) убрајају се и предшколске установе и васпитачи који у њима раде. После породице, они имају највећи утицај на развој говора у раном детињству. Такав говор, уобличен у породици и вртићу, усавшава се у школи, на факултету, на радном месту.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com